

Predikan i Kyrkhults kyrka 2013 av Tobias Bäckström

Septuagesima

"Nåd och tjänst"

Jona 3:10-4:11

Fil 1:3-11

Luk 17:7-10

Ps: 231, 95, 73, 96

Det finns en sida på internet som heter Alltinggratis.se. Där har man samlat alla gratiserbjudande som olika företag erbjuder oss. Det är provnummer på olika tidsskrifter, kosttillskott, smakprov på kattmat osv. Det som är gemensamt för allt är alltså att det är gratis. Ändå tror jag inte att det är en så särskilt välbesökt sida. Det finns ju nästan alltid en hake, till exempel att man förväntas fortsätta prenumerationen och glömmer man säga upp den i tid så är man fast.

Det finns en grundmurad misstänksamhet mot det som är gratis. Vad ska du nu försöka lura på oss, tänker vi, när en försäljare ringer och försäkrar oss att vi inte binder oss för något. Detta har ju lett till att vi har svårt att värdesätta det som är gratis. Om det inte har något värde för den som ger bort saken, varför skulle det då ha något värde för mig, tänker vi. Kanske är det också därför som många ställer sig oförstående när vi talar om nåd i kyrkan. Kan Gud vilja ge oss något gratis? Var finns haken?

Nej, då är förtjänst något mycket mer begripligt. När vi alla får vad vi förtjänar, då är det rättvist! När vi har utfört ett arbete så har vi en lön att kräva ut. Vi har rätt till den och när vi får den så behöver vi inte säga tack; vi har ju bara fått ut det som vi har rätt till. Är det därför som det är så mycket lättare med förtjänst än nåd? Nåd är något som vi i tacksamhet kan ta emot, inget vi kan kräva. Vi har inte rätt till nåd.

Men man får problem om man utgår ifrån detta i sin relation till Gud. Om vi menar att eftersom vi har tjänat Gud så har vi också en lön att kräva ut. Om vi tycker att eftersom vi har ställt upp så mycket för vår medmänniska, engagerat sig ideellt i kyrkan och hållit buden, så borde vi få några extra meriter från Gud.

Om det är den inställningen som du har så talar Jesus i dagens evangelium särskilt till dig: "Du har bara gjort vad du är skyldig att göra."

Jesus liknelser vänder sig ofta till olika människor och till olika situationer och faser i livet. Det är inte alltid som vi behöver höra samma sak, det beror på. Och den är liknelsen vänder sig till de som vill samla poäng i himlen, de som tror att det går att köpa Gud med goda gärningar. Tror man det så kommer man upptäcka att man aldrig räcker till, hur mycket man än gör så blir det inte tillräckligt: Gud blir aldrig nöjd med en.

Gud vill ge oss av sina goda gåvor gratis, av nåd. Men då kan vi inte betrakta den som något vi har rätt till eller något som vi har förtjänat.

Det går inte att genom egen ansträngning jobba sig fram till att bli en god människa. Eller att tänka att om jag bara gör så gott jag kan så blir Gud nöjd med mig. Och väl är väl det! För hur

ska man kunna veta att man gjort så gott man kan? När har man gjort tillräckligt? Hur mycket man än gör så finns det ju alltid lite extra att lägga till.

I Guds rike handlar det inte om nåd *eller* tjänst utan om nåd *och* tjänst. Först nåd och sen tjänst. Nåd är inget vi kan förtjänat, däremot kan vi tjäna Gud tack vare hans nåd. För en som varit arbetslös en lång tid så kan det upplevas som en nåd att plötsligt få en tjänst. Man får uppleva att man är behövd. Man finns inte bara till för sin egen skull utan man finns till även för andra. För den personen sammanfaller nåd och tjänst.

Och så är det också i Guds rike: själva tjänsten är nåd. Det är med glädje som vi tjänar Gud och vi gör det inte med tanke på belöning utan själva tjänsten är belöningen. Vi lever inte bara för oss själva, inte ens bara för våra medmänniskor utan för Gud själv. Vi finns till för honom och ger våra liv till honom, och ber: ta oss i din tjänst. Det är nåd!

Men finns det alltså ingen lön att hämta ut? Nej, det blir ingen lön, det blir ett arv! Lön betalas ut till personer som är anställda, men vi är inte anställda i Guds rike. Barnen i familjen får ingen lön, men de ärver sina föräldrar. Vi är Guds barn, Gud är vår far och inte vår arbetsgivare. Och det är ett arv som väntar i himlen, inte någon lön.

Jesus ger dig mycket mer än en extra bonus i himlen, han ger dig sig själv, sitt liv. Hur var det Jesus sa i evangeliet: ”Om ni har en tjänare... säger ni då: ”Gå genast och slå dig ner vid bordet, så ska jag passa upp på dig.” Nej, så gör vi naturligtvis inte. Inte *vi*. Men det finns en som gör! Jesus är ju vår Herre och vi är hans tjänare. Ändå säger han till oss: ”Kom, slå dig ner vid bordet, kom till nattvardsbordet och ta emot det som Gud vill ge.” Han ger ingen extra bonus: nej, han ger sitt liv, sig själv.